

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:

főntca, 328-ik szám alatt,

az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

de intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Danbe m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatnak el.

Bírósági kézbesítésekről.

A m. kir. igazságügyi ministerium mult évi decemberhó 11-én 32219/I. M. 879. sz. alatt egy 1880. január 1-től életbe lépendő szabályrendeletet bocsájtott ki „a bírósági kiadványok kézbesítése és a kézbesítési vévények kezelése“ tárgyában; mely rendelet a telekkönyvvezetés ügyrendjére is kötelező lévén, a telekk. kezelő személyzetnek — mely különben is elég munkával volt megterhelve — újabb megterhelése mellett a kezelés gyors és pontos vezetését igen megnehezíti.

Az 1855. december 15-ki telekkönyvi páteus szerkesztői oly nagy súlyt helyeztek az ügyvitelre, hogy azt magába a telekkönyvi rendtartásba foglalták; és miután a telekkönyvi ügyvitel ismeretes nem a telekkönyvi hatóságoknak és irodáknak, hanem mindenkinek ki a telekkönyvvel érintkezésbe lép, oly fontos és szükséges, mint maga a telekkönyvi rendtartás: szívesen veszek magamnak alkalmat, hogy a telekkönyvi ügyrendet s majdnem a *kivihetlenségig* terhelő szabályrendeletet a nyilvánosság terén kissé megvilágítsam.

A hivatkozott igazságügyministeri rendelet megkülönbözteti:

- helybeli kézbesítéseket;
- más hatóságok vagy kézbesítő közegek által teljesítendő kézbesítéseket;
- a más hatóságok részére eszközölt kézbesítéseket.

Rendeli, hogy minden bírósági kiadványt egy a bíróság székhelyén mint a vidéken külön kézbesítési vévény mellett kézbesítessék.

Rendeli, hogy minden teljesített kézbesítésről rovatos napló vezettessék, mely tekintettel az a), b) és c) alatt jelzett körülményekre különféleképpen és különféle tulszaporított, főlöleges rovatmintákban teljesítendő.

A bírósági ügykezelésben, mely életérdekeinket: a vagyont, tőkét, értéket, hitelt oly közölről érinti, megkivántatik szigoruan az eminenter gyors és pontos eljárás; ismeretes dolog azonban, hogy a magas kormány a tisztai kezelő személyzet létszámát a régi kézbesítési rendszer mellett is a lehető legcsekélyebbre redukálta, s most egy terhelő szabályrendeletet léptet életbe, a nélkül, hogy annak kivihetőségéről gondoskodnék, vagy legalább a törvénykezésnél a személyzet létszámát szaporítaná, hogy eme kötelező szabályrendeletnek megfelelhessen.

A viszonyokat nem úgy kell tekinteni, a mint azoknak létezniök kellene, de a mint azok vannak. Így is elég dolga van a kezelő személyzetnek, különösen a kiadóknak, s ha ezen magas ministeri rendeletben előirt módon kívánna is a kézbesítési iverket kezelni és nyilvánlatban tartani, physice nem eszközölheti ha éjet és napot hivatalban töltene is, és kettő helyett hat kézzel rendelkeznek.

Bajos állapot, hogy rendszerünkél, a kezelés egysége, az egyöntetűség törvény által nem szabályoztatik; de még bajosabb állapot azon körülményünk, hogy magas intéző kormány közegeink a helyett hogy a hivatalok vezetésének technikai tökélyesítésén törekednének,

elhalmozzák szabályrendeletileg a kezelő személyzetet fölöleges munkával, cifra, és az átnézetet zavaró rovatmintáztatnak és lajstromok kezelésével, mely a célirányos hivatalos kezelést csakugyan lehetlenné teszi.

Ezen jelzett szabályrendelet már megostromoltatott a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszék által s bizonyosan meg fog ostromoltatni a kir. törvényszékek és bíróságok által is — mint kivihetetlen.

Ha már ebben is akarjuk majmolni a német rendszert, van nekünk még a Bach-korszakból a kezelésre vonatkozó rendeletünk s rovatozott mintázatunk, melyek a célnak inkább megfelelők s kevesebb fáradsággal járók; még ezen rovatmintázatokat is jobb lenne alkalmazni.

Jó lesz tudni e körülményeket a t. ügyvéd uraknak és az érdekelt feleknek, hogy tudják meg, mért fognak késni ezental a kiadványok.

Eperjes, 1880. január 15-én.

Egy tisztviselő.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A magyar irodalmi szakválasztmány által f. hó 12-én esteli 6 órakor rendezett házi előadáson *Léva István* tanár ur tartott fölolvasást. Fölolvasásának tárgyát *Arany János* koszosur költőnek legújabb művének „*Toldi szerelmének*“ ismertetése képezte. Nem óhajtjuk hosszabba nyujtani, a fölolvasás tartalmának esetelését, mert hiszen az még élénk emlékezetében van a jelenvolt hallgatóknak. Csak is szük keretbe foglalva adjuk a fölolvasás vázlatát. Értekező elnevezését azzal kezdé, hogy nemzeti irodalmunk egyik kiváló jelesének rövid jellemzését adta; mely után áttért a *Toldi-trilogia* bemutatására. A hallgatók kellő tájékozódása céljából nemcsak Toldi szerelmének, de a már jóval ezelőtt megjelent két rész tartalmát is nyujtá fölolvasó melylyel összefüggőleg a költőt magát, kivált pedig annak tősgyökeres, hű zamatos magyarságát is föltünteté. Magából az elbeszélő költeményekből is hallottunk két részletet, (Lajos király látogatását Rozgonyi házánál és Anikó s Bence utazását Nápolyba), melyet szokott érdekeltséggel olvasott föl az értekező. Nem célunk s nem is tartjuk magunkat illetékesnek annak kijelentésére, hogy mily nyereség e költemény nemzeti iradalmunkban de annyit mégis megjegyzünk, hogy e mű nemcsak a nemzeti de a világirodalomban is méltó helyt fog foglalni s biztosítja szerzőjének a halhatatlanságot. Bár látnók minden magyar asztalán diszteni a Toldit! Fölolvasó urnak pedig csakis legőszintébb elismerésünket kell kifejeznünk, hogy oly szép szakavatottsággal s ritka buzgalommal összeállított értekezés kíséretében mutatá be a kör tagjainak hazánk egyik legkitűnőbb költőjét.

Levelezés.

Tisztelt Szerkesztő Ur! Becses lapjának folyó évi második számában olvastam, hogy bizonyos (minálunk általánosan ismert) B. T. ur Sheridan-nel, Voltairerrel és holmi bártfai apróságokkal ajtóstól rohan be címzett urasághoz. — A levél írója nem tartja ezt eszélyes dolognak és én e tekintetben teljesen egyetértek vele; — mert ily heves actiók pillanatában gyakran félrezökken a gondolkozás kereké és valóban nem csalódom, hogy B. T. ur azután maga sem tudta, — „hogy mint akar hát tulajdonképen; — de nem is akarom feltenni loyaltásáról, hogy tudva és akarva cselekedett, midőn a Bártfán Január 3-án rendezett zártkörű táncmulatságról szólván ritka háladatossággal így nyilatkozik: És ugyancsak monoton volna farsangunk, ha nem volnának körünkben oly fiatalok, kik Budapesten még e farsangon akarják megjárni a

rigorizálás fejtörő táncát. Ezeknek köszönhetjük, hogy a január harmadiki füzérkénk fényesen sikerült.“

Köztudomásu dolog, hogy Bártfá városa jelenleg nem nagyon bővelkedik oly fiatalokban, kik a „rigorizálás fejtörő táncát“ akarnák járni, hogy ilyen fiatal csak egyetlen egy van és hogy ezen egyetlen egy B. T. cikkező ur!! Tehát B. T. ur önmagának köszönt meg a rendezett és fényesen sikerült mulatságot!!

Képezheti ugyan valakinek ambícióját a „jeunesse dorée“ vállalkozó szellemű tagjának tartatni, de midőn az illető ennek eszközlése végett ahhoz fog hogy önmagának zengedezzen dics-hymusokat, akkor legfeljebb elmosolyodnak rajta; — az esetben én is úgy cselekedtem volna, ha e zengemény nem azon alaphangból indult volna, ki: aprés moi le déluge. — De így szükségesnek tartottam az illető érdekelt köröket, melyek talán desperálni készülnék a monoton farsang miatt, ha B. T. ur véletlenül a böjt kezdete előtt találna Budapestre menni rigorizálni, — mondom szükségesnek tartottam ezeket megnyugtatni, azon határozottan tárgyilagos kijelentéssel — a mit B. T. ur bizonyosan nem fog megcáfolni — hogy B. T. ur a Bártfán eddig létrejött táncvigalmakat, s azok fényes sikerültét nemcsak hogy önmagának nincs oka megköszönni, de mások még kevésbé érezhetnék magukat arra inditvatva; — mert az illető ur az eddig rendezett mulatságok alkalmával, mint kezdeményező soha sem szerepelt, sőt biztos tudomásom szerint — a bártfai „rigorizálni nem készülő fiatalság“ soha sem érezte ily alkalmakkor sem szükségét, sem hiányát szereplésének.

Ezen sorok megírására indított engem azon körülmény, hogy mint a bártfai fiatalság egyik tagja szó nélkül nem hagyhattam, midőn egy egyes magában akarja központositani egy egész város társadalmi életének minden mozgató elemét azok rovására, kik azt valóban képezik. Én ugyan nem számítom magamat az utóbbiak közé, de nem aka-

TÁRCA.

Reklam- és hirdetésekéről.

Irta és az Eperjesi Széchenyi-körben 1879-ik évi december 15-én felolvasta *Kyss Géza*. (Folytatás.)

A vázolt történeti reminiscenciákból látható, hogy az eltűnt századok emberei is ismerték s meglehetősen kiterjedt mértékben használták a reklam eszközeit; azt azonban a tökély fokára vinni s valóságos hatalommá fejleszteni: a mi korunknak vala fentartva. S csakugyan ma, a szabad verseny korában — a reklam a bevezetésben jelzett körülmények közrehatása folytán oly mély és oly messze szétágazó gyökeret vert a társadalomban és közéletben, kivált a sajtó s nevezetesen az ujságok segélyével — hogy azt sem a politikus, sem a tudós, sem a művész nem nélkülözheti, annál kevésbé a kereskedő, az iparos, a gyáros, a gazdász.

A minden téren keletkezett verseny, a reklam szolgálatában álló erők versenyt idézte. S valamint érdekes volt a torpédók és ellen-torpédók között folyt harc, ép oly érdekesek a pozitív és negatív irányu reklam küzdelmei. — III. Napoleon diplomatiái sikereinek legnagyobb részét a reklam ügyes felhasználásának köszönhetette s valahányszor trónja ingadozni kezdett, a titokban megvásárolt lapok utján a vörös socialismus rémével ijesztgette az országot, mi elég sokáig hatékony szernek bizonyult, míg végre a Rochefort Lanterne-je által oly kérelhetlen modorban megindított ellen-reklam kerekedett felül. — T. hallgatóm bizonyára élénken emlékeznek még ama korból Noir Viktor esetére, kinek szerencsétlen sorsából Rochefort-ék szintén, még pedig sikeres reklamot csináltak.

A sajtónak a reklam terén elért vívmányait csakhamar általánosan elismerték s a lángeszű Thiers maga is beismeri, hogy ezen az uton mindig nagyobb sikert tudott kivívni, mint a hatalom azon eszközei által, melyek kormányférfiu korában állottak rendelkezésére.

rom azt hinni engedni, miszerint társadalmi életünk lelke azon fiatalban összpontosul, kiről fentebb szóllottam, s ki azonkívül elég tapintatlan volt refedájában a nők megnevezése körül; — hogy többek említése után némelyeket — kik pedig szintén meghíva voltak — azon kifejezés alá foglalt: és „mások“. Már pedig én megvagyok győződve, hogy B. T. ur a hölgynevek hosszas elősorolásába kezdvén bátran említhette volna névleg azokat is, kiket ezen cím alatt és „mások“ is nevez meg, — a nélkül, hogy ez által füzérkénk jó hírnevén csorbát ejtett volna.

Kelt Bártfán, 1880. évi januárhó 12-én
Sz. G.

A „Széchenyi-kör“ nyilvános előadása.

Nagyon kellemes kötelességet teljesíték, midőn az eperjesi „Széchenyi-kör“ által a sárosme gyei inségesek javára f. hó 14-én rendezett színi előadásról az „Eperjesi lapokban“ referálok, nemcsak azért, mert a terem zsufolásig megtelt közönséggel, s így a kör jótékonyági célját teljes mértékben elérte, — mert hiszem, a jelen anyagi haszon olyan, a minőt még műkedvelői előadás eddig nem nyújtott, — hanem azon oknál fogva is, minthogy ez est egyike volt a legelvezetesebbeknek. Szíves olvasóim bizonyára előre kitalálják, ki tette azt oly kedvessé, oly élvezetessé. De kezdjük a dolgot annak módja és rendje szerint.

A „Kis Dámon“ című 3 felvonásos vígjáték került színre Cs. B. A. helyes, magyaros, szép és folyékony fordításában, melynek tárgya a következő rövid keretbe szorítható össze: Georges Dumenil (Schmidt Gyula ur) férj, és neje Adele (Hruska Kollár Irma urhölgy) és Madame de Barmont (Schulek Balla Sarolta nrhölgy) elváltan élnek 14 évig egy régi félreértés illetve az anyós izgága befolyása miatt.

Ezalatt (Cécile Bolza Anna grófnő) Adél és Dumenil leánya, felú s a legkedvesebb leány lesz belőle, — a mint csak a kedves unokákat képzelhetjük, — ki anyja, nagyanyja, meg az afrikai utjából hazakerült Hector d'Éricourt (Berzeviczy Albert ur) unokaöcsé fölött uralkodik. Elméssége által, mely szerint a bártortalan Hectornak ajánlja föl kezét, kivisz mindent, a mit akar. Elmegey Párisba, hol atyjával találkozik, kit a nejevel és anyósával való kibékülésre beszél rá. Az ártatlan Adél csakhamar enged; de a büszke anyós kéréseket elutasítja, hanem hát Cécilnek ő sem képes ellenállni; meghódítja őt is — és szent lesz a békesség.

Ez a darab rövid tárgya, melynek mozgató pontja, mint az első tekintetre láthatjuk, Cécile, kinek szerepét megynék főispánjának kedves neje ő méltósága ábrázolta teljes bőséggel. Azt a fürge, kedves, szeretetreméltó, komoly s mégis naiv, őszinte, önzetlen, ártatlan Cecile helyes felfogással, helyes alakítással láttuk a színpadon mozogni, valódi étellel bíró alakká kidomborodni; minden mozdulat, minden tekintet, minden szó a helyzetnek teljesen megfelelőleg nyert kifejezést s a grófnő

ő méltóságának a színpadon való otthoniasságáról tanuskodott.

Madame de Barmont dolyfös alakját, az anyós büszke, de az unoka előtt meghajló személyét rutinirtabban, jobban alig lehetett volna jeleníteni, mint azt Schulekné urhölgy tevé. A rideg gög Dumenillel, a kedves nagymama Cecillel, a szeretetreméltó rokon Hectorral szemben igazán hű megoldást nyertek. Adéleben a szeretetreméltó anya, a szenvedő feleség, a mama befolyása alatt álló, ferde irányba terelt leány képét híven, ügyesen esetelte Hruska Kollár Irma urhölgy. Schmidt Gyula ur Dumenilt bensőséggel, érzéssel, melegséggel ábrázolta. Berzeviczy Albert ur sokkal ismeretebb t. olvasóim előtt, hogy sem róla itt bővebben szólanék. Mint Hector, újra bebizonyította, hogy talpraesetten, hivatottan, könnyedén tud a színpad deszkáin mozogni s így feladatát úgy megoldani, mint azt tőle megszoktuk. Kys Géza nr Oscar de Beaulieu szerepét ügyesen töltötte be: jól racsolt, igazi jól masquirozott nagyvilági volt. Szabó Géza ur otthonosan érezte magát a komor nyik szerepében hasonlóképpen ügyesen szolgált Horváth Ödön ur is.

Nagy elismeréssel kell szólnunk a rendezésről is, mely összesség, kerekded s így az összbenyomás általában a legkedvesebb volt. Azt hiszem, Szabó Ede ur a közönség teljes meglegedésében találja fáradozásainak legszebb jutalmát. Különböznözönnet a sugónet is teljesített nehéz feladatáért.

Mielőtt tollunkat letennők, legmelyebb hálnknak adunk kifejezést amaz előzékenységért melylyel gr. Csáky Albinné ő méltósága a szenvedők nyomorának enyhítésére, a könyeknek ha kis mértékben való letörlesztésére is, oly jószívűleg, oly szíves készséggel vállalkozott. Vezérelje őt tovább is az a gondolat, hogy:

— mint a rózsza bíborága
Minden virág legszebb virága:
Ugy a legemebribb erény
Rózsája — a jótétemény.“ Perczpartí.

Különfélék.

A megyei inségesek javára a Széchenyi-kör által f. hó 14-én rendezett színelőadás jövedelméről szóló kimutatást a jövő számban fogjuk közölni. Megemlítjük e helyen, hogy az előadást kedélyes táncmulatság követte, mely nagy animóval folyt s csak reggeli 4 órakor ért véget.

A sárosme gyei gazdasági egylet f. hó 14-én közgyűlést tartott, mely alkalommal az egylet lapunk által hivatalos közlönyül kijelentette. A közgyűlésről szóló részletes jelentést a jövő számban fogjuk közölni.

Jégsport. A helybeli korcsolyázó egylet választmánya, ez évben is és pedig *mai napon* tūzi játékkal egybekötött estélyt rendez a jégpályán melynek részleteiről a hirdetéseket már szétküldték. Ez alkalomból sajnálattal említjük fel, hogy habár az egyleti közgyűlésen a *láncokbani korcsolyázás* határozatilag eltiltatott, s kimondatott, hogy ez ellen cselekvők az egylet tagjai sorából ki is rekeszthetők, a korcsolyázás ezen módja a mely nagy közönségre kellemetlen hatást gyakorol sőt gyakran veszélyes is lehet — még sem jött ki a divatból úgy hogy tett panaszok és feljelentések

folytán, a választmány utolsó ülésében készletve érezte magát, két egyleti tagot jegyzőkönyvileg meginteni, egyik választmányi tagot pedig a választmány kebeléből egészen kirekeszteni.

Egy kis történeti curiosum. IV. Henrik francia király életében a 14 nevezetes és különös szerepet játszott. Ezen fejedelem a 14. század december 14-én született. Születési éve Kr. után a 14. század 14. évére esik, május 14-én halt meg. Neve Henri de Bourbon, 14 betűből állt, négyszer 14 évet élt, négyszer 14 napot és 14 hetet; háromszor 14 évig volt Franciaország és Navarra királya, az az 1594. év dec. 14. előtt 14 nappal lett Chatel által megsebesítve, ezen nap után 14 év, 14 hó és ötször 14 nap mulva meghalt, egy csatát marc. 14-én nyert meg; a 14-ik század május 14-én megöletett. Az orgyilkosság a királyné St. Denisbe való megérkezése után négyszer 14 óra mulva hajtattott végre, Ravailiac pedig, a király orgyilkosa, 14 nappal a gyilkolás után kivégeztett 1610-ben, mely szám 14 által osztható.

Sz. kir. Eperjes város 1880-ik évi költségvetéséhez képest a pénzügyi szakosztály megállapodásai szerint az évi bevételek összege teend: 92230 frt 6 frt krt, mult évben pedig tett 88,49 frt 3 krt, — a kiadások főösszege ellenben 101,386 frt 15 krra van előirányozva, mult évben tett 97,222 frt 48 krt.

E számokból kiviláglik, hogy a bevételek összege nagyobb a mult évinél, de nagyobb a kiadásoké is. A hiány fedezetére 15 százaléknyi pótlék kivetése javaslatatik.

„Képes Családi Lapok.“ Alig egy éve, hogy Mehner Vilmos budapesti könyvkiadó ezen cím alatt, szépirodalmi és ismeretterjesztő képes lapot indított meg, — s az már is oly elterjedésnek örvend, minőnek hason irányu vállalat e honban eddig még nem örvendett. Dús tartalma, kitűnő kivitelű képei, változatossága és hasznos időöltésül szolgáló különfajú talányai s általában szerkesztése által oly helyet vívott ki magának, mely fennállását sok időre biztosítja. — Tekintve azon számos előnyt mit e lap megrendelése nyújt, előfizetési árát mesés olcsónak nevezhetjük. — A most megindult új évfolyam is a nők részére megbecsülhetlen ingyenes divatlappal, színezett divatképekkel és szabásmintákkal bővített. E rendkívüli kedvezmény csupán azon nagymérvű pártolás által lön lehetővé, melyben e lap eddig is részesült. Első évfolyama 7000 példányban kelt el, — de reméljük miszerint előfizetőinek száma rövid idő mulva megkétszereződik. — Az új évfolyam eddig megjelent számai valóságos mintapéldányok, ugy tartalom mint kivétel tekintetében. — Aki bővebben akarja e jeles, igazán pártolásra méltó szépirodalmi vállalatot megismerni, az ne sajnálja a fáradságot és forduljon a kiadóhivatalhoz, mely készséggel küld mutatvány számot. Megjelenik Budapesten Mehner Vilmosnál. (Kalap utca 4. sz.) Sz. K.

Uj zeneművek. Táborzalj és Parch zeneműkereskedésében Budapssten megjelent: Rákóczy induló. Ábránd zongorára és hegedűre szerző Huber Károly Ára 1 frt 50 kr.

Belátták ezt mások is, s ma már minden kormány kebelében egy külön hivatal, az ugynevezett sajtóosztály, vagy sajtó-iroda van rendszeresítve, melynek feladata legnagyobbrészt abból áll, hogy a kormánynak, s nevezetesen az annak élén állóknak reklamt csináljon. — E végből minden kormánynak van hivatalos, félhivatalos s azonkívül néhány nemhivatalos lapja, mely utóbbiak azonban a dolog természeténél fogva tulajdonképen leghivatalosabbak, mennyiben az azok által terjesztett tendenciosus hírek a leghatékonyabbak.

A pénzüvilágban is így áll a dolog; sok pénzkirály a reklamnak köszöni millióinak felszaporodását, míg ellenben sok vagyonos ember viszont áldoztatáá lett annak.

Tekintsünk körül a művészet országában!

En még igen élénken emlékszem azon fellvillanyzó hatásra, melyet fiukoromban a most ugylátszik már kiháló-felben lévő vándor komédiások piaci reklámjai tettek reám. Tarka, phantastikus egyenruhákban vonultak végig az utcákon, közbe-közbe megállottak, pergett a dob és harsogott a trombita. — Iskolás gyerekek, pesztrák, a csarnok homlyei, favágók, bakancsosok és cipész-inasok kört képeztek körülöttük, aztán kiállott a rendesen „világhírű“ társulat direktora s közönségesen így kezdte beszédét: „Hoher Adel! Verehrungswürdiger Publikum! Heute wird sich der weltbekannte Kautschukmann Alberto Dacapo mit seinen unvergleichlichen Leistungen produciren. Das Wunderkind Miss Arabella wird brennendes Feuer schlucken, ferner wird zu sehen sein, der aus den afrikanischen Wüsteneien stammende wilde Häuptling Kingatara Urruruth, allwo auch sein normales Gebrülle zu hören sein wird. Zum Schluss komische Pantomime, ausgeführt von sämtlichen Herrn und Damen der Gesellschaft unter Mitwirkung des Herrn Häuptlings.“

Milyen boldogok voltunk mi, — én és társaim — ha engedélyt és pénzt nyertünk a hirdett világhírű előadások meglátogatására. Azt hitük, hogy ez a földi vágyak és gyönyörök netovábbja.

Ki ne ismerné a circusok bombastikus reklámjait! Ott egy nap „aussergewöhnliche“, másnap „Gala-“, harmadnap, „Extra-Gala-“ negyedik nap „aussergewöhnliche Extra-Gala-Vorstellung“, szóval mindennap rendkívüli előadás van s valószínűleg ez az oka, hogy a rendes előadások legálább a vidéken ritkák. — A „Künstlerek“ természetesen a legszegényebb lovárdában is mind első rangú csillagok. — Miss Wanda, „a fellegek királynője, összehasonlíthatatlan a trapezen, „Fr. Resi Parforce-Reiterin sonder Gleichen, Fr. Isabella mit ihren wunderbar graciösen Attituden, Signor Fallerini bekant in zwei Welttheilen stb. stb.

Reklam tekintetében ide tartoznak a bűvészek és magusok is. Azoknak mindegyike, ha már nem doctor, hát legalább „Professor der höheren Chemie, Physik und geheimen Künste.“ Természetesen szintén mind világhírű. Egyik „éjféli bűvészek“, másik „egyptomi varázslónak“ címezi magát, mint pl. P. .a ki néhány év előtt itt Eperjesen szegre akasztotta világra szóló hírét s egyszerű korcsmáros lett. A bűvészek hirdeteiben persze mindig olvasható, hogy az illetőnek volt szerencséje a boldogult III. Napoleon császár Ó Felsege, a japáni mikádó és Isabella királynő, vagy legálább Don Carlos előtt bemutatni művészetét és azok legfelsőbb elismerésében részesülni. Kopott reklám, de azért még mindig megteszi hatását.

Színművészek, énekesek s énekesnők történetében nagy szerepet játszik a reklam, és pedig annál nagyobb, minél fékezhetlenebb azoknak egymás elleni irgykedése. — A színésznők, ha még oly kedveltek s népszerűek is, gondosan őrizkednek ellenőre kerülni, vagy plane szakítani a sajtó embereivel, mert a színpadon aratott dicsőség csak akkor teljes, tartós és gyakorlati értékű, ha a sajtó segítségével terjed s a nyilvánosságban bizonyos határig maudandóvá válik. Hiába tapsol a közönség s árasztja el a kitünttetett koszorúkkal; az illető szereti azt sajtó utján constatálva látni, kivált ha a gyöngédebb nemhez tartozik s versenytársnője van. S valóban semmi sincsen az ég alatt, mi iránt a művésznők érzékenyebbek vol-

nának, mint a sajtó gáncsai, intései, vagy közönye. Ezt tudja mindenki, ki valaha habár csak vidéki lapnak is volt szerkesztője, vagy színházi referense.

Erre nézve van példa akárhány! — Egy vidéki városban néhány évvel ezelőtt egy meglehetősen középszerű társulat rendezett előadásokat. Volt a társulatnak egy szöke primadonnája s egy ügyetlen szerelmese, ki annak élethálóra udvarolt, mi ellen a primadonnának legkisebb kifogása sem volt. Egyszer azonban Lecouvreur Adrienne-t adták elő s a kritikus referációjában azt találta mondani, hogy X. Y. ur, (a szerelmes) ki akkor az abbé szerepét nem játszta, de csak markirozta, oly „csodálatos phantasiával komponálta össze csötüme-jét, hogy a többi szereplők között valóságos bajazzo-szerepet játszott.“ A kritika megjelenése utáni napon próba volt; a szerencsétlen abbé szokás szerint ismét közeledett szöke primadonnájához s kezdett neki szépelegni. Ez utóbbi azonban az egész társulat szemelattára villogó szemmel felugrik s e kíméletlen szavakkal utasítja el udvarlóját: „Ilyen ember ne merje nekem azt mondani, hogy szeret, kiről azt írja a kritikus, hogy a többiek között bajazzo-szerepet játszott.“

A megkritizált szegény színész elsápadt, aztán vadul elrohant s otthon arsenicumot vett be, mely nemsokára vesztét okozta volna, ha gyors segély nem érkezik. Azóta néhány év mult el s azt mondja a fama, hogy időközben jó színész lett az akkori ügyetlen szerelmesből; s a kritika ege is kiderült fölötté, dicsérőleg nyilatkozott játékaról s ez biztatólag hatott reá. Fölkereste régi szerelmét, a szöke primadonnát, kinek most már nem derogált egy jóra való színész nevévé lenni s jelenleg X. Y. ur a kedvező reklam jóvoltából boldog házasságban él szerelme tárgyával.

Ha valamely kritikus két versenyző színésznővel egyaránt kíván jó lábon állani, akkor ép oly nehéz feladatot kell megoldania, mint ama hajónak, ki a Scylla és Charibdis között akart keresztülvitorlázni.

(Folytatása következik.)

Eperies, den 16. Jänner.

Wir lesen, daß der Ausschuß des Barser Komitates in Anbetracht der höchst schädlichen volkswirtschaftlichen und sanitären Folgen der Trunksucht, welche überdies die unteren Schichten des Volkes zu leichtsinnigem Schuldenmachen und sonstiger sittenloser Lebensweise verleitet, beschloffen hat, behufs Vornahme jener Maßregeln, welche der um sich greifenden Trunksucht Schranken zu setzen geeignet sind, eine Kommission zu entsenden und sie möge die Frage einer eingehenden Berathung unterziehen und seinerzeit hierüber Bericht erstatten.

Auch anderwärts gefahenen Schritte in dieser Richtung, namentlich besahe man sich mit die'er Frage in letzter Zeit in Galizien, wo die Trunksucht beunruhigend verwerthliche Dimensionen erreicht hat. In einzelnen Staaten der nordamerikanischen Union ist man dem Uebel auf sozialem Wege, durch Gründung von Mäßigkeitsvereinen mit mehr-weniger Erfolg entgegengetreten und jüngst beschäftigt sich dort schon auch die Legislative mit der Frage der diesbezüglich ins Leben zu rufenden Maßregeln.

Wir finden uns veranlaßt, an das Gesagte Reflexionen zu knüpfen.

Wem sich je Gelegenheit geboten hat, das Leben und Treiben unseres Landvolkes zu beobachten, dem muß der außerordentliche Gang zum übermäßigen Genuße von Spirituosen jedenfalls aufgefallen sein. Unter Landvolk ergibt sich mit Vorliebe dem Trunk und geht namentlich in Folge dessen seinem materiellen und sittlichen Verfall zusehends entgegen.

Es gibt Dörfer, wo sich die Folgen dieser unheiligen Leidenschaft in sehr traurigem Lichte darstellen. Grundeigentümer, die früher in Wohlstand lebten, sind heute besitzlos; ihr Vermögen, das väterliche Erbe, ist bereits nicht mehr das ihre, oder übergeht heute-morgen in das Eigentum eines Andern.

Und wie ist das gekommen? Sind vielleicht die schlechten Zeiten, — die Missernten schuld daran? — Gewiß nur zum geringeren Theile, denn es gab noch keine „gerüttelten Verhältnisse“ und keine „allgemeinen Kalamitäten“, wie man unsere Uebelstände zu nennen pflegt; — auch das Gelpenst der Missernten hatte die Gemüther noch nicht in Schrecken versetzt, als man es schon deutlich wahrnehmen konnte, daß die Trunksucht unseres Landvolkes früher oder später dessen Ruin herbeiführen werde.

Die Sache kam bei den Meisten so, daß vorerst ihr Vaarvermögen dem Wirthshausler zum Opfer fiel; als es hierauf mit der Baarschaft zu Ende war, kamen die einzelnen Stücke des Fundus Infruktus, der Viehstand u. s. w. an die Reihe. Dann folgten Schulden. Zur Tilgung derselben mußten Gelder gehoben werden, deren Zinsen eine Zeit lang nur mit Mühe und großer Anstrengung gezahlt werden konnten, weil es — wie gesagt — auch schon an den Betriebsmitteln und Geldern fehlte. Das Ende des Uebels waren Exekutionen und Veräußerungen der Gründe im Wege der Liquidation, welche unter den obwaltenden Umständen wahrhaftige Spottpreise resultirten.

Einzelne verstanden es wohl diese traurigen Verhältnisse auszubenten, aber die Mehrzahl ging schon theils zu Grunde und geht noch immer dem Ruin entgegen.

Endlich mußten noch die Missernten und sonstigen Uebelstände hinzutreten, um den Kelch zu füllen. Es wäre demnach ein Irrthum wollte man den gegenwärtigen Nothstand einzig und allein auf die Rechnung der Missernte stellen. Der Entstehungssachen gibt eine ganze Reihe und nimmt unter denselben die Trunksucht nicht eben die letzte Stelle ein.

Wenn wir aber von den materiellen Folgen dieses Lasters auch gänzlich absehen, so ist es unmöglich jenen verderblichen Einfluß zu verkennen welchen dasselbe in sittlicher Hinsicht auf unser Landvolk ausübt. Die Geister werden allmählich abgestumpft, träge und unempfindlich für alles Edlere.

Und das Traurigste hierin ist: daß hiedurch nicht nur Diejenigen betroffen werden, die dem Laster gegenwärtig fröhnen, sondern auch spätere Generationen, welche die Schuld der Väter büßen werden müssen.

Unter solchen Umständen muß uns daran gelegen sein, dem Umsichgreifen dieser sozialen Krankheit wirksam Einhalt zu thun. Und wenn sich — wie wir oben erwähnten — das Barser Komitat veranlaßt gefunden hat, in dieser Beziehung Schritte zu thun, so glauben wir, daß auch andere Komitate, und namentlich das untrige, dessen obere Gegenden einen wahren Heerd dieses Uebels bilden, nicht weniger Grund haben dürfte das erwähnte Beispiel zu befolgen, zumal es thatsächlich Mittel gibt, mit welchen dem Uebel wirksam gesteuert werden könnte. Wir wollen nur darauf hinweisen, welche erspriehliche Dienste die Landgeistlichkeit in dieser Hinsicht durch Gründung von Mäßigkeitsvereinen erweisen könnte, welche um so leichter zustandegebracht werden könnten, da solche gar keine materiellen Opfer beanspruchen würden.

Wirksam wären außerdem die Bestrafung der Trunkenheit, die strenge Einhaltung der polizeilichen Sperrstunde in den Wirthshäusern, und namentlich ein Verbot gegen die Verabreichung von geistigen Getränken auf Kredit, weil es eine zur Genüge erwiesene Thatsache ist, daß der durch die Wirthshausler bereitwilligst und — wo Aussicht auf Nutzen vorhanden ist — in vollem Maße gewährte Kredit, einer jener Umstände bildet, welche die Trunksucht am meisten fördern.

Mit einem Worte, wir haben es hier mit einem sozialen Uebel zu thun, welches schon sehr viel Unheil

angerichtet hat und voraussichtlich noch mehr verursachen wird, falls nicht überall energische Maßregeln getroffen werden, um diesem so verbreiteten und im Volke festwurzelnden Laster Schranken zu setzen.

Tagesneuigkeiten.

Retrospekt. Am 13. d. M. verschied hier nach längerem Leiden Johann Sanoßy, Mitglied der Stadtrepräsentanz und in letzter Zeit substituirt kath. Kircheninspektor. Der Verbliebene war ein thätiger, redlicher Mann. Friede seiner Nische!

Wohltätigkeitsvorstellung. Zum Vortheile der Nothleidenden findet morgen, Sonntag eine Dilettanten-vorstellung statt, welcher ein Tanzkränzchen folgen wird.

Wie vorausgesehen ist, wird auch diese Vorstellung, mit welcher der Cycclus der Wohltätigkeitsvorstellungen vorläufig zum Abschlusse gelangt, vor sehr gut besetztem Hause in Szene gehen und können wir wohl behaupten, daß Wohltätigkeitsvorstellungen nur in den seltensten Fällen von so schönem Erfolge begleitet waren, wie ihn dieser Cycclus in jeder Hinsicht aufzuweisen hat.

Sanitätsverhältnisse. Im letzten Quartal des vergangenen Jahres konnten die sanitären Verhältnisse unserer Stadt als günstig bezeichnet werden, inwiefern sich der Krankheitszustand zu einem normalen gestaltete und auch die Zahl der Todesfälle keine bedeutendere war, als sonst um diese Zeit.

Unter den Krankheitsarten kam das Wechselfieber am häufigsten vor, jedoch mit normalem Verlaufe, während der zwei letzten Monate des Jahres kamen auch katarrhale Krankheiten und Entzündungen der Respirationorgane vor. Epidemische und akute Krankheiten ereigneten sich nicht.

Die Zahl der Geburten betrug 97, u. z. wurden geboren 45 Knaben und 52 Mädchen. Todgeboren wurden 6 Knaben und 2 Mädchen.

Im städtischen Krankenhause wurden im Laufe des Quartals im Ganzen 58 Kranke behandelt und gepflegt; die Zahl der ambulanten Kranken belief sich auf 156.

Die Zahl der auf Kosten der Gemeinde zu erhaltenden Bettler gestaltete sich von Tag zu Tag zu einer größeren und sind bis jetzt bedeutend mehr Individuen conscribirt worden, als dies noch zu Anfang der diesbezüglich begonnenen Arbeiten angenommen wurde. Die Anmeldungen haben noch immer kein Ende genommen und ist es wahrscheinlich, daß solche noch auch fernerhin vorkommen werden.

In **Soóvár** findet am 24. d. M. ein Tanzkränzchen statt, welches mit einem Tombolajspiel verbunden sein wird. Der Reinertrag wird zur Hälfte zu Gunsten der Nothleidenden, zur anderen Hälfte hingegen zum Vortheile der dortigen Feuerwehr verwendet werden. Entré 50 kr., ein Loos 10 fr.

Die Tombolajspiele, welche die Soóvárer freiwillige Feuerwehr im Laufe der letztvergangenen Jahre veranstaltete, erfreuten sich eines solchen Zuspruches und gelangen so vortreflich, daß auf zahlreichen Besuch auch diesmal mit aller Wahrscheinlichkeit gerechnet werden kann.

Naubanfall. Unter diesem Titel brachte unser Blatt lesthin eine von vertrauenswürdigem Seite eingehende Notiz, in welcher es hieß, daß der Herr Kapellan von Soóvár auf der Mühlbrücke angefallen und beraubt wurde.

Der Herr Kapellan erklärt nun in einer an uns gerichteten Zuschrift, daß ihm kein derartiges Malheur zugestoßen ist, worüber wir hiemit unserer besondern Freude Ausdruck verleihen.

Zófai in Frankreich. Das Pariser Blatt „Gil Blas“ begann neulich in seinem Feuilleton unter dem Titel: „Livre vert“ die Publikation des neuesten Zófaischen Romans: „A zöld könyv“, welchen Louis Albach für das französische Publikum bearbeitet hat.

In dem Vorworte erzählt Albach in Form eines an den Chefredakteur des genannten Blattes, Herrn Dumont, gerichteten Briefes die Umstände, wie er die Idee zu dieser Bearbeitung gefaßt und ausgeführt habe. „Einer meiner besten Freunde und Zófai's Landsmann“, schreibt Albach, „Herr Friedrich Szarvady, der der untrige geworden, aber dem Ruhme und Genie seines ersten Vaterlandes treu geblieben ist, sprach mir so oft von Zófai's Schöpfung, die so originell, so lebendig, so wahr und doch so poetisch, voll seiner Beobachtungen und voll Energie im Ausdrucke sei, daß ich das lebhafteste Verlangen empfand, dieselben kennen zu lernen.“

Ein anderer Ungar, Herr Glaser, hat das Buch Zófai's aus dem Ungarischen wortgetreu ins Französische überlegt und Albach holte hierauf von dem Autor die Erlaubniß ein, „diese Uebersetzung zu überlegen“, mit voller Freiheit zu erweitern, was zu knapp, abzukürzen, was die französische Ungebuld nicht vertragen würde. Der Plan, die Charaktere, die hauptsächlichsten Szenen und Episoden, sowie die Eintheilung, die Ideen, mit Einem Worte das Wesentliche des Romans sei aber scrupulös respektirt worden.

Witterung und Stadtrepräsentanz. Der „Westung. Grenzboten“ erhielt aus Neutra folgende Zeilen: Es wird wohl ein Unikum sein und gewiß eine Neutraer Spezialität, daß die Witterung auf die Abhaltung der Generalversammlungen des Repräsentantenkörpers der Stadt von Einfluß ist. Wenn nämlich hier der Tag zur Abhaltung der Sitzung bereits festgesetzt ist, der Bürgermeister aber am Morgen des Sitzungstages eine Wolke am Firmament bemerkt, welche Regen vermuthen läßt, muß er sofort die Sitzung vertagen, weil

der Sitzungssaal unseres „Rathhauses“ bei Regenwetter nicht benützbar ist, denn der Regen dringt durch die offenen Fugen und lösen Gebälke dieses zierlichen Gebäudes in das Innere, eine solche unfeindliche Douche aber ist den Stadtvätern nicht eben erwünscht.“

Das Befinden Julius Verhovay's hat sich — wie „P. L.“ schreibt — verschlimmert. Die Aerzte diagnostizirten noch den Anzug einer Lungenentzündung. In den späteren Nachstunden steigerte sich das anhaltende Fieber zu einem ausgeprochenen Parorysmus. Indessen folgten hierauf doch einige ruhige Stunden und etwas Schlaf, so daß der Kranke bei vollem Bewußtsein war, als ihm des Morgens die Freunde zu Theil wurde, seine Mutter zu sehen, die aus S.-A. Ujhely an das Krankenbett ihres Sohnes geeilt kam. Trozdem war der Zustand Verhovay's den ganzen Tag über ein sehr besorgnißerregender.

Die diesjährige Generalversammlung der Nagybáráder Kunstmühl-Aktien-Gesellschaft wird am 10. Februar d. J. im Berathungssaale des Stadthauses stattfinden.

An der Tagesordnung werden sein:

1. Bericht der Direktion über das Geschäftsjahr 1879.
2. Bericht des Aufsichtsrathes.
3. Bestimmung der Jahresdividende.
4. Wahl eines Direktionsmitgliedes.
5. Wahl eines Aufsichtsrathes.

Zu Gunsten des städtischen Krankenhauses wurden aus Anlaß des Jahreswechsels seitens der städtischen Einwohnerschaft auch diesmal zahlreiche milde Beiträge gesendet. U. z. an Geld: 209 fl. 44 kr. Außerdem wurde eine größere Quantität Leinenzug und Charpie gesendet.

Zerstreute Herren. In der schottischen Stadt Bochau war ein Briefträger so zerstreut, daß er seinen eigenen Namen vergessen hatte. Es kam ein Brief an ihn und er trug ihn vor früh bis Abends in der ganzen Stadt umher, ohne die Wohnung von Sauny White, so hieß er, ertragen zu können.

Ein oft zerstreuter Professor wurde plötzlich von der Tafel weggerufen, wo man beständig vom Theater sprach. Stadt des Abschiedes wandte er sich an den Bedienten der ihm die Thür öffnete, mit dem Worten: „Ich bitte um ein Retourbillet.“

Die in **Ofen** am 10. Jänner gehobenen Zahlen:

35, 69, 51, 8, 36.

Die nächste Ziehung ist am 24. Jänner 1880.

Fruchtpreise vom 16. Jänner 1880.

Waggen	per 100 Kilogr.	fl.	9.50	10.50
Weizen	100	12.—	13.—	
Gerste	100	7.—	8.—	
Hafer	100	6.—	6.30	
Weis	100	8.50	9.—	
Erbsen	100	11.—	—	
Linien	100	11.—	—	
Kisolen	100	11.—	—	
Erdäpfel	100	4.—	—	

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankgyűjt.**

Zu verpachten

ein Gut in der Nähe von **Eperies**. Nähere Auskunft ertheilt man in der Advokatur-Kanzlei des **Dr. Adolf Proppper** in **Eperies**. 234 2—2

Neuere Urtheile ärztl. Autoritäten über die

FRANZ JOSEF BITTERQUELLE

das anerkannt wirksamste aller Bitterwässer. **Dr. Korányi, k. u. k. Hof- und Prof. der med. Wiss., Budapest.** „Zeichnet sich dadurch aus, daß es einen milden Geschmack hat, in kleinerer Gabe eine eröffnende Wirkung übt und das Wasser selbst bei längerem Gebrauche den Appetit und die Verdauung nicht stört.“ Budapest, 1877.

Prof. Dr. Gebhardt, Director des allgem. Krankenhause, hanz, Budapest. „In Folge der leicht zu nehmenden und wird die gewöhnliche gütige Wirkung mit geringerer Menge und in kürzerer Zeitdauer als durch andere Bitterwässer erreicht.“ Budapest, 1877.

Prof. Dr. v. Bamberger, Wien. „In eines der kräftigsten Bitterwässer, welches selbst bei längerem Gebrauche keinerlei Nachtheile verursacht.“ Wien, 1877.

Prof. Dr. Leube, Erlangen. „Wirkt sicher und macht keinerlei Beschwerden. Selbst in Fällen, wo es bei reizbarem Darne verabreicht wurde, erzielte das Wasser schmerzlose Wirkung.“ Erlangen, 1878.

K. k. allgem. Krankenhaus Wien. V. med. Abth. u. L. d. H. Prof. Dr. Traube. „Beim Magen- und Darmkatarrh, bei Stuhlverstopfung, Appetitlosigkeit, Blutarmuth, Hämorrhoiden, Leberleiden und Frauenkrankheiten wurden vorzügliche Erfolge erzielt.“ Wien, 1878.

Prof. Dr. Alfr. Biesiadecki, Brodowicko u. San. des. Sanitäts-Bureau, Vemberg. „Das Franz Josef Bitterwasser wirkt schon in kleiner Gabe als ein sicher abführendes Mittel, welches keine Schmerzen verursacht, bei längerem Gebrauche die Wirksamkeit nicht verliert und die Verdauung nicht stört.“ Vemberg, 1879.

Vorräthig in **Eperies** bei **J. W. Gallotsik, u. L. Holeria**, sowie in allen Apotheken und Specereihandlungen. Brunnenschriften etc. gratis durch die Verbands-Direction in Budapest. 182 2—5

Az eperjesi Bankegylet részvényesei

ezennel tisztelettel meghívtnak a
folyó év február 24-én
 d. u. 3 órakor,
 sz. kir. Eperjes városában, a megyeház tanács-
 kozási termében tartandó

közgyűlésre.

A tanácskozás tárgyai lesznek:

1. Az igazgatóság jelentése a múlt üzletév eredményéről s a mérleg előterjesztése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Az osztalék meghatározása.
4. Nyugdíjszabályzat tervezetének tárgyalása.
5. Igazgatóság választása.

Eperjes, 1880. január 15-én.

Az Eperjesi Bankegylet
igazgatósága.

Die P. C. Actionäre des Eperieser Bankvereines

werden hiemit eingeladen, zu der
am 24-ten Feber 1. J.
 Nachmittags 3 Uhr

in Eperies, im BerathungsSaale des Comitats-
 hauses abzuhaltenden jährlichen ordentlichen
General-Versammlung.

Verhandlungs-Gegenstände:

1. Der Bericht der Direction über das Resultat des letzten Geschäftsjahres und Unterbreitung der Bilanz.
2. Bericht des Aufsichtsrathes.
3. Bestimmung der Dividende.
4. Verhandlung über die Vorlage des Pensionsnormalens.
5. Wahl der Direction.

Eperies, 15. Jänner 1880.

Direction
 des Eperieser Bankvereines.

Minden dobos **POUDRE DE SERAIL** a mellékelt hozzájárult val-
 jegyvel van ellátva, 60 kr. és 1 frt
 dobozokban; valódi minőségben csak
 a felhatalonalt **Miller J. L.** ez-
 elvált **Vadász Ferenc** igaz. titkár,
 igazgatója a "Virtus-király" hoz-
 hadást, koronahitegetés 2. sz.
 kapható. — Vitelt megrendelések
 236 2-10

Creme Pompadour.
 Az illatszert terén jelentékeny párti kitün-
 séggel való összekötésben folyán sikerült a vi-
 lághírű és főbbé vált "Creme Pompadour"-
 egész eredeti tisztaságát és erejét előállítani.
 Ez azon szer, melyvel a hírneves asszony egész
 ége koráig fenn tudta tartani csodaszépességét anél-
 kül, hogy az egészének ártott volna; azért nem
 mulasztatom el a t. helyvilágunk azt a leghat-
 hatosabban ajánlani. — E kitűnő szer, jóval fölül-
 nál minden eddigi e nem egyaránt. Egy tégely
 ára használati tisztasággal 1 frt 60 kr.
 (Csak azon készítmény valódiságát kezeske-
 dem, mely amlit vedlőgyemmel el van látva. Leg-
 nagyobb valószínűséggel valódi francia és angol illatszere-
 reiben.)

Blaha Louiza.
 Tisztelettel
 A Poudre de Serail, melyet ön felhatal. val-
 ban kitűnő és nemében pártalan, mert nemcsak az
 arcon láthatóan és tartós, de egész arcomra rendszer
 használatával ártalmatlansága által az arca különös
 jótékony hatást gyakorol, a minél meg eddig sem-
 mitfe arcomnál nem tapasztaltam, mely kiváló tu-
 lypontosságát jövöben mint kedvenc arcomomat
 kizárólag fogom használni, és meg vagyok győződve,
 hogy felhatalonaltan jóságát, aláhatalos elismerés-
 nek fog övendeni.
 Tisztelettel
Blaha Louiza.

Poudre de Serail.
 Blahané Louiza művészeti kelvenc
 arcpóra.
 Ezen arcpór, vegyianyag tökéletesítve, minden
 ártalmas szerkeztől mentes és oly kitűnő tulajdonsá-
 gokat egyesít, hogy minden eddig a kel- és helyfö-
 don készített porokat sokszorosan felhatalonja; nagy-
 mérvű fedelége az arcot az időjárás kellemetlen be-
 folyásától megóvja, az arcnak és a testnek ifjú
 és természetes színezetet kölcsönöz, úgy hogy a
 legelősebb szem sem képes a porrt rajta észrevenni,
 mely kitűnő hatással **Blahané Louiza** asszonytárs
 következő sorokkal tüntette ki:
Miller J. L. ez elvált Vadász Ferenc igazgató
 igazgatója a "Virtus-király" hoz-
 hadást, koronahitegetés 2. sz.
 kapható. — Vitelt megrendelések
 236 2-10

Buchenholz
 und
Eichenstämme
 find in der Gemeinde Lepuchov und Dukatalu
 billig zu verkaufen. Stücker zu thunft ertheilt,
 gegen mündliche Nachfrage Herr Béla von
 Körvelyessy in Cseffalu (Csejovozze), nächfte
 Station Kapi.
 233 2-2

Az eperjesi takarékpénztár pénztári forgalma

az 1879. évi juliushó 1-től 1879. évi decemberhó 1-ig.

Bevétel.		frt	kr.
Pénztárkészlet 1879. juliushó 1-én		198,333	13
Tőke betétekben		217,185	18
Kiváltott váltókban		1,512,263	77
Váltók utáni kamatokban		35,796	81
Kiváltott kézi zálogok		38,979	55
Kamatokban zálogok után		3,467	40
Törlesztések jelzálog kölcsönökre		39,982	12
Kamatok jelzálog kölcsönöknél		10,107	69
Házbér		1,198	68
Felvett saját betéteink más intézeteknél		8,768	10
Eladott értékpapírokért		8,312	26
Értékpapírok utáni kamat		352	40
Váltó óvásokért		654	56
Különféle jutalék		20	83
Letéteményi díjak		26	79
Visszatérített perköltségért		17	—
A tartalék tőkére		203	46
A nyugdíj alapra		53	64
3% bélyegadó betéti kamatok után		84	97
Ingatlanoknál		88	—
Ménteleg számlára		2,008	20
Részvény átiratási díjakért		12	—
Folyó számlában		81,800	—
		2,159,716	54

Kiadás.		frt.	kr.
Tőke visszafizetések		290,688	54
Betétek utáni kamatokért		2,754	98
Leszámított váltókért		1,454,159	94
Visszatérített váltó-kamat		106	77
Előlegek kézi zálogokra		38,787	82
Visszatérített zálog-kamat		38	34
Kölcsönök jelzálogokra		4,780	—
Visszatérített jelzálog-kamat		13	74
Betéteink más intézeteknél		50,456	02
Vett értékpapírokért		91,239	—
Ezeknél kamatokért		789	96
Üzleti költségek		778	12
Igazgatósági jutalék		3,555	41
Tiszti fizetések		3,154	94
Hivatali személyzet díjazása		610	—
Jótékony adományok		388	50
Közgyűlésileg megszavazott adomány		193	81
Váltó óvásokért		710	53
Fizetett adó		2,040	37
3% bélyegadó betéti kamatok után		1,412	15
Fizetett részvény-osztalék		21,597	—
Beváltott szelvényekért		90	15
Ménteleg számlára		1,660	52
Perköltség számlára		41	28
Nyugdíj számlára		61	33
Ház számlára		182	90
Folyó számlára		155,000	—
Pénztári készlet 1879. decemberhó 31-én		34,424	42
		2,159,716	54

Eperjesen, 1880. januárhó 1-én.

Farkas Lajos, főkönyvvivő.